

det er det, landets statsminister har lovet på baggrund af denne sag. Der er givetvis en lang række andre sager, og derfor ønsker vi helt konkret, at det bliver til noget. Vi har tidligere set for mange eksempler på, at man har svigtet.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det første problem, der opstår i en sådan sag, er, at man ikke kan skille skæg fra snot, og allerede hr. Anders Fogh Rasmussen omtalte et beløb, som er helt ude i hampen.

Det drejer sig om tre familier, der tilsammen har 11 børn, og som i alt får godt 300.000 kr. i bistandshjælp, dvs. godt 100.000 kr. pr. familie. Er det meget? Oven i det får de så nogle tilskud pr. barn efter de regler, som gælder for alle andre borgere i dette land.

Det eneste interessante i fru Pia Kjærsgaards indlæg var, at fru Pia Kjærsgaard ikke mener, de regler skal gælde for de pågældende personer, fordi de har en forkert hudfarve. Det er, så vidt jeg kan se, det eneste, der er tilbage. Der er andre familier, der på samme måde er sammenstykket af en, to, tre voksne og et antal børn, som de har i fællesskab, men det er ikke de familier, som interesserer fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er min vurdering, at landets love primært er baseret på danske forhold. Det tror jeg også bistandsloven er, og det er også min opfattelse, at f.eks. børnechecken er baseret på gennemsnitlige danske familier.

Nu rettede hr. Bruno Jerup det i sidste øjeblik, og det er jo rigtigt, at der ikke alene er tale om bistandshjælp. Som der også er blevet gjort opmærksom på i denne konkrete sag, er der mange andre ydelser, som specifikt tilgår denne familie, som har været årsag til debatten, og på baggrund heraf begynder statsministeren forholdsvis at tage nogle initiativer. Det er urimeligt, som det ser ud nu, og jeg vil næsten tro, det også må harme Enhedslistens vælgere. Jeg kan næppe forestille mig, at et antal vælgere, der svarer til seks mandater, synes, at de forhold er rimelige; jeg kan slet ikke forestille mig det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Fru Pia Kjærsgaard har da ret i, at hvis noget er ulovligt, skal man gribe ind over for det, og derfor synes jeg sådan set, fru Pia Kjærsgaard har

ret til et svar fra socialministeren: Hvad er det helt præcist i denne sag, som gør, at det er nødvendigt at tage et initiativ, fordi nogle problemer ikke kan løses med de eksisterende regler?

Det er klart, at vi er imod snyd, socialbedrageri og fusk med reglerne, og er der sket det, må der gribes ind med de eksisterende regler. Men jeg må forstå det sådan, at socialministeren mener noget andet: Hun mener, det er lovligt, men hun synes også, det er forkert. Hvis det er tilfældet, må vi have et svar heroppefra: Skal der laves lovændringer i den anledning? Er der tale om en sag, hvor vi skal afvise en hertz, eller er der tale om en sag, hvor der skal gribes ind over for ulovligheder? Det er de tre muligheder, der er, og det må landets socialminister kunne svare på.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan gentage det, jeg sagde i mit tidligere indlæg: anledningen til at sætte en analyse og undersøgelse i gang af de samlede økonomiske ydelser, man kan få, er faktisk de debatter, der har været rejst under revisionen af bistandsloven.

Det har været et ønske i en lang række høringssvar, at vi tog mere vidtgående skridt og så på ydelserne under ét. Da der så kom et konkret eksempel med ikke én, men tre familier, der har en vis samhørighed, og som tilsammen får et stort beløb udbetalt, blev jeg kaldt i samråd, og i den anledning bliver jeg spurgt, om regeringen kunne tænke sig at lave en sådan undersøgelse, og det svarede jeg ja til, fordi den faktisk allerede er på tegnebrættet.

Jeg synes i øvrigt, at det eksempel sådan set er en meget relevant illustration af, at der kan være behov for en sådan kulegravning alene af den grund, at vi har et absurd system, hvor nogle af vore økonomiske ydelser er skattepligtige, mens andre ikke er det. Det gør, at det bliver utrolig svært at sammenligne, hvad man faktisk får, når man får forskellige former for offentlig ydelse, med det, man får, når man får en almindelig lønindkomst.

Så der er egentlig mange grunde til, at der er brug for samlet at se på, hvad det er for ydelser, man får fra det offentlige. Den grundlæggende baggrund er det arbejde, der udspringer af revisionen af bistandsloven, men når jeg bliver spurgt i en konkret anledning, som jeg i øvrigt synes er en meget god illustration af, at der er dette behov, oplyser jeg selvfølgelig om, hvad der er regeringens planer.